

3/2015 SSKH NOTAT – SSKH REPORTS AND DISCUSSION PAPERS

SKENHELIGHET

Jan-Erik Lönnqvist
Installationsföreläsning 3.12.2014

SSKH Notat 3/2015

Skenhelighet. Professor Jan-Erik Lönnqvists installationsföreläsning. Jan-Erik Lönnqvist.
Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet, 2015
Helsingfors

ISBN 978-952-10-8835-3 (PDF)

ISSN-L 1457-1250

ISSN 1798-6966 (Online)

<http://sockom.helsinki.fi/info/notat.html>

SSKH Notat

*Svenska social- och kommunal högskolan
vid Helsingfors universitet*

3/2015

Ifall framtida arkeologer grävde upp en socialpsykologi lärobok vars omslag blivit uppätet av maskar, skulle de kunna försöka sluta sig till vilken typ av vetenskap det var frågan om utgående från de artiklar som läroboken citerar mest frekvent och de temata som ges mest utrymme. En rimlig hypotes skulle kunna vara att det rör sig om skenhelighetens vetenskap. Kännetecknande för socialpsykologiskt teoribygande är nämligen att misstänka de motiv som människor själva anger för sitt handlande. Två centrala antaganden i socialpsykologins människobild är (1) att människor bryr sig om det intryck de gör på andra, och (2) människor önskar se sig själva i ett positivt ljus. Bägge av dessa faktorer kan leda till att människor gör anspråk på att t.ex. vara mera moraliska än vad de i själva verket är. Säkert mera än alla andra samhällsvetare, sysslar socialpsykologer med att visa att de moraliska och goda avsikter som människor tillkännager inte kan sväljas med hull och hår.

1. Vad är skenhelighet?

Skenhelighet, även känt som hyckleri, moralisk hypokrisi, och fariseism kan definieras som att man inte lever som man lär, som att man säger en sak, men gör en annan, eller som att man offentligt upprätthåller ”moraliska normer” för andra att följa, men som man själva privat bryter. Det klassiska exemplet på skenhelighet finner man förstås i Nya Testamentet i parabeln om den barmhärtige samariten. En man som färdades mellan Jerusalem och Jeriko blev överfallen av rövare, som lämnade honom halvdöd. En förbipasserande präst, eller farisé, noterade mannen, och vek därvid åt sidan och gick förbi. Mera nutida arketyper av skenhelighet är korrupta politiker som förespråkar ansvarsfullhet, toppidrottare som deltar i antidopning kampanjer före de själva åker fast, otrogna biskopar som predikar traditionella familjevärden, eller hela institutioner som den katolska kyrkan, vars nämnande i detta sammanhang inte behöver förklaras. Men det är inte bara offentliga figurer, vars moraliska fördärv vi får regelbundet läsa om i medierna, som är skenheliga. Skenhelighet genomsyrar allas våra liv.

Det finns, i den socialpsykologiska litteraturen, otaliga demonstrationer av hur människors beteende inte motsvarar deras attityder, hur människor rationaliserar och bortförklarar sådant beteende de uppfattar som problematiskt, och hur människor döljer sina onda avsikter. Men den som mest explicit studerat precis skenhelighet är socialpsykologen Daniel Batson från Princeton. Han definierade skenhelighet som skenbart moraliskt handlande vars syfte inte är att leda till ett moraliskt gott och riktigt resultat, utan vars syfte är att få den som handlar att verka moralisk trots att han eller hon på riktigt enbart gynnar sig själva (Batson, Kobrynowicz, Dinnerstein, Kampf, & Wilson, 1997; Batson, Thompson, & Chen, 2002; Batson, Thompson, Seufferling, Whitney, & Strongman, 1999). Batsons ex-

periment, utförda vid sekelskiftet, kan anses vara moderna klassiker. I en typisk studie kom deltagarna en åt gången till hans laboratorium. De fick i uppdrag att tilldela två uppgifter: en uppgift åt sig själva och en uppgift åt en annan deltagare, som sades vara i ett annat rum. Den ena uppgiften beskrevs som rolig och nyttig, medan den andra beskrevs som tråkig. Deltagarna fick, ifall de önskade, direkt välja någondera av uppgifterna. Men de hade även möjlighet att kasta en slant för att tilldela uppgifterna. Det var dock klart att de inte förväntades kasta slanten, och att de fick göra precis som de tyckte. I en typisk studie valde ungefär hälften av försökspersonerna att kasta slanten för att tilldela uppgifterna. Dessa deltagare motiverade efteråt sitt beslut att låta slanten avgöra med att hävda att det var det mest rättvisa sättet att handla. Men det visade sig att bland dem som kastade slanten, vilket försökspersonerna fick göra utan att resultatet av slantkastet kunde observeras, rapporterade ungefär 90 procent att slanten givit som resultat att de själva skulle få den roliga uppgiften. Detta tyder på att nästan hälften av försökspersonerna önskade gesken av att vara rättvisa, trots att de inte ville bete sig rättvist. De var alltså skenheliga. Den andra hälften av deltagarna var bara själviska – de valde direkt den roliga uppgiften.

2. Varför studera skenhelighet?

Varför studera skenhelighet? En av de klassiska frågorna i moralpsykologi, och t.o.m. mera allmänt i människovetenskaperna, gäller drivkrafterna bakom moraliskt beteende. Det verkar uppenbart att människor ibland sätter andras intressen framom sina egna. T.ex. donerar vi pengar till välgörenhet, är färdiga att betala ett premium för gröna produkter, och utför frivilligarbete. Förekomsten av sådant osjälviskt beteende har ofta ansetts vara förbryllande ur ett evolutionärt perspektiv – man kunde ju förvänta sig att det naturliga urvalet hade gallrat bort sådant beteende som gynnar andra än en själva eller ens släkt.

Förespråkare av synen att människan i grund och botten är driven av egennyttiga argumenterar ofta utgående från att det så kallade osjälviska beteendet fungerar som en social signal. Genom att bete sig osjälviskt kan man t.ex. signalera att man är en bra samarbetspartner, eller att man har hög status. Självpoffrande beteende skulle alltså delvis fylla samma funktion som påfågeln fjädrar. Påfågelhanens långa stjärtfjädrar ansågs redan under Darwins tid vara en typ av ofördelaktig egenskap som argumenterades ifrågasätta evolutionsteorin. Det naturliga urvalet skulle ju välja fram allt bättre egenskaper vad gällde anpassning till omgivningen, men dessa fjädrar gjorde hanarna både lättare att upptäcka och mindre rörliga, och därmed till lättare byte för rovdjur. Men dessa fjädrar har visat sig ha en funktion – de fungerar som en signal till honor. Bara de mest välanpassade,

dvs. friska, starka, mogna, och välnärda hanarna kan påta sig kostnaderna av att utveckla präktiga stjärtfjädrar. På liknande sätt har moraliskt beteende argumenterats fylla en signaleradefunktion – bara individer som har mer än nog av resurser, t.ex. pengar, energi, och tid, kan påta sig kostnaderna av moraliskt eller självupppoffrande beteende. Kort sagt, osjälviskt beteende kunde tänkas signalera om ens sociala status – vem som helst har inte råd att köpa en miljövänlig Toyota Prius eller en ekologisk julskinka.

Idén om moraliskt beteende som en social signal får stöd av studier som visar hur stort inflytande anonymitet har på moraliskt beteende. Osjälviskt beteende brukar drastiskt minska när beteendet inte kan observeras. I Universal Studios skräckfilm *The Invisible Man* utvecklas en snäll och hederlig kemist till en psykopat då han uppfinner och börjar använda en drog som gör sin användare osynlig. Filmen baser sig på Herbert Wells bok av samma namn, men själva historien har betydligt äldre rötter. I Staten skrev Platon om Gyges ring, som gör sin bärare osynlig, och som genom detta så småningom leder till sin bärares moraliska fördärv. Det finns även starka empiriska belägg för denna tankefigur. T.ex. visade Zimbardo (2007) på 1960-talet att försökspersoner iklädda heltäckande kåpa gav åt andra försökspersoner starkare elektriska chocker än vad civilklädda försökspersoner gjorde. Numera finns det oräkneliga studier om effekterna av anonymitet på moraliskt beteende. Som sammanfattning av dessa kan man säga att när människor känner sig anonyma, vare sig det beror på att de bär uniform eller har solglasögon, på att en lampa har gått sönder och rummet därför är lite dunklare än vanligt, eller bara på att det att de är del av en större grupp, beter de sig mera omoraliskt. Tidigare nämnde jag att människor faktiskt ger pengar till välgörenhet, konsumerar gröna produkter, och utför frivilligarbete. Men människor gör alla dessa saker i högre grad när beteendet är offentligt, dvs. när andra kan se beteendet eller dess konsekvenser (t.ex. Bekkers & Wiepking, 2011, Giskevicius, Tybur, & Van den Bergh, 2010). Det är inte en slump att Toyota Prius ser så uppseendeväckande ut, eller att organisationer som Röda Korset belönar givare med synliga tillbehör som armband, broscher, och kravattnålar. Människor vill att deras godhet skall synas.

Effekterna av anonymitet på moraliskt beteende har argumenterats stöda tanken om att människan i grund och botten är självisk. Även vårt till synes osjälviska beteende skulle, enligt detta tänkesätt, i sista hand utföras för att det gynnar oss själva, eller mera explicit, för att det fungerar som en effektiv social signal. Den allmänna frågan om drivkrafterna till vårt moraliska beteende – dold egennytta eller äkta osjälviskhet – är kanske fel ställd. Det är svårt att ens börja tänka på vilken typ av empirisk forskning som skulle kunna ge ett slutgiltigt svar på denna fråga. Men en bättre förståelse av skenhelighet kan kanske bidra till diskussionen.

3. Var finns studier om skenheligt beteende?

Jag hävdade tidigare att så misstänksamma som socialpsykologer är beträffande de motiv som människor själva anger för sitt beteende, skulle vetenskapen av framtida arkeologer lätt kunna misstas för skenhelighetens vetenskap. Men det finns överraskande lite studier om skenhelighet i den bemärkelse som Batson undersökte.

Studier i Batsons efterföljd har typiskt definierat skenhelighet på ett vidare sätt än vad Batson gjorde. Istället för att fokusera på en och samma individ som säger en sak, men gör en annan, har dessa nyare studier ofta fokuserat på hur vi strategiskt använder oss av moraliska omdömen för att själva se bättre ut. T.ex., ifall vi själva, eller en ingrupsmedlem, handlar orättvist bedöms handlingen lindrigare än om en utgruppsmedlem utför handlingen (Valdesolo, & DeSteno, 2007). Som ett annat exempel, när människor bedömer sitt eget handlande tar de i beaktande sina intentioner – att försöka duger – men det samma gäller inte när vi bedömer andras handlande (Kruger & Gilovich, 2004). Tvärtom, när någon annan betar sig mera moraliskt än vad vi själva gjort i samma situation, ifrågasätter vi hennes motiv (Monin, 2007).

I ovan exempel består skenheligheten däri att människor opportunistiskt anpassar sina moraliska standarder. Det är denna typ av skenhelighet som t.ex. kristdemokraterna beskyldes för inför röstningen om den jämlika äktenskapslagen. Varför fästa sig vid ett specifikt bibelpassage, när så många andra passage rutinmässigt förbises? Likaledes låg det något skenheligt i det väldiga intresse som adoptivbarns välmående plötsligt väckte. Hur moraliska argument används för att främja egna intressen är i och för sig ett intressant tema. Men det är inte samma skenhelighet som Batson undersökte, dvs. att en och samma individ säger en sak men gör en annan. Denna typ av skenhelighet har inte, åtminstone i någon större utspridning, undersökts på snart femton år. Varför har inte andra fortsatt i Batsons spår?

Då jag påbörjade mina doktorandstudier för tio år sedan var Batsons resultat ännu det nyaste nya. Jag försökte själva replikera hans studier här på Helsingfors Universitet. Mina försökspersoner, som jag tog emot en åt gången, fick som uppgift att tilldela roliga och tråkiga uppgifter mellan sig själva och en annan försöksperson. Jag påstod, helt som Batson, att den andra försökspersonen var i ett annat rum, och gav försökspersonen en slant som hon kunde, vid behov, använda till att dela ut de roliga och tråkiga uppgifterna. Sedan lämnade jag försökspersonen ensam för att fatta sitt beslut. När jag efteråt intervjuade försökspersonerna visade det sig att ingen trodde på att det fanns en annan försöksperson som väntade i ett annat rum. Jag avbröt experimentet efter sju försökspersoner.

Varför misslyckades jag? En orsak till att Batsons studier inte är lätta att replikera är att studenter väntar sig bli lurade när de deltar i socialpsykologiska experiment. Den överväldigande andelen av alla studier som publicerats i socialpsykologins ledande journaler innefattar bedrägeri i den bemärkelse att försökspersonerna inte vet det riktiga syftet med experimentet (Hertwig & Ortmann, 2001). Detta är ofta nödvändigt. En viktig orsak är så kallade "demand effects", ifall försökspersonerna gissar vad forskningen handlar om, kan de förvränga resultaten genom att försöka vara bra försökspersoner. Men det att bedrägeri i socialpsykologiska experiment är så allmänt har orsakat att försökspersoner numera förväntar sig bli bedragna (Hertwig & Ortmann, 2001). Denna utbredda skepticism kan kanske delvis förklara den allmänna trenden inom socialpsykologi att fokusera allt mindre på att mäta riktigt beteende, och alltmera fråga människor t.ex. om deras attityder och deras beteende avsikter. Sedan 1960- och 70-talet har, i de bästa socialpsykologiska journalerna, antalet publikationer med riktigt beteende ständigt sjunkit, från att ha varit kring 80 procent till under 20 procent efter sekelskiftet (Baumeister, Vohs, & Funder, 2007). Det här är inte en välkommen trend, åtminstone inte ifall man tycker att det är beteende, inte svar på frågeformulär, som socialpsykologin i sista hand borde intressera sig för. Speciellt när det gäller ett tema som skenhelighet, som kan definieras som skillnaden mellan vad människor säger och vad människor gör, vore det önskvärt att mäta även det vad människor gör.

4. Skenhelighet i diktator och ultimatum spelen

Hur forska skenheligt beteende? Mitt första försök misslyckades då försökspersonerna inte trodde på mig. För att hitta försökspersoner som inte väntar sig bli bedragna vände jag mig till ett närliggande fält – experimentell ekonomi. Experimentella ekonomer binder sig till etiska riktlinjer som förbjuder dem från att bedra sina försökspersoner, och försökspersonerna vet att de inte blir bedragna. Mest relevanta för min forskning är experiment som bygger på spelteori. I dessa experiment fattar människor beslut med ekonomiska konsekvenser, både för dem själva och för andra försökspersoner. Både de ekonomiska konsekvenserna är riktiga och de andra försökspersonerna är riktiga.

Ett av de allra enklaste experimenten inom spelteori är diktatorspelet. I detta spel skall en försöksperson – diktatorn – dela en viss summa pengar med en annan försöksperson, och diktatorn bestämmer ensam hur pengarna delas. Diktatorn gör alltså precis som hon vill, medan den andra försökspersonen gör ingenting. I min forskning har jag låtit diktatorerna välja mellan att fördela 10€ antingen så att de själva får 9€ och den andra, passiva parten får 1€, eller så att båda parterna får 5€. Diktatorn fick en slant lik den som Batson använ-

de, med 9/1 fastklistrat på ena sidan av slanten, och 5/5 på andra, som kunde användas för att besluta om fördelningen av pengar. I ett experiment med 100 diktatorer, valde hälften att inte kasta slanten. Av dessa valde 45 direkt fördelningen 9/1 – de tog pengarna utan att ursäkta sig. Mera intressanta var de 50 deltagare som påstod att de låtit slanten avgöra deras beslut. Av dessa 50 var det en som rapporterade att slanten gav resultatet 5/5. Detta betyder att 49 av de 50 som sade sig ha använt slanten för att fatta sitt beslut påstod sig ha fått resultatet 9/1. Precis som i Batsons experiment avslöjas dessa försökspersoners skenhelighet av de matematiska oddsen – att slanten på riktigt skulle ha gett ett sådant utfall är mindre sannolikt än sju rätt på lotto.

Men kanske det inte var fråga om skenhelighet, utan viljesvaghet? Kanske de som kastade slanten ursprungligen hade som föresats att låta slanten avgöra, men när resultatet blev ett annat än vad de hade hoppats, räckte inte deras viljestyrka till för att följa upp deras goda avsikter? Då vore det även fråga om självbedrägeri kanske de som kastade slanten verkligen trodde att de skulle låta slanten bestämma. För att undersöka denna möjlighet gjorde jag slantkastets resultat, som tidigare varit privat, offentligt. I en design där experimentledaren iakttog slantkastet var det inte längre någon som valde att kasta slanten. Detta betyder att de skenheliga diktatorerna valde att kasta slanten för att de visste att de kunde vid behov fiffla med resultatet, inte för att de ursprungligen hade som avsikt att låta slanten avgöra.

Lönar det sig att vara skenhelig? Utgående från det intresse som skandaljournalistiken visar för att avslöja skenhelighet, kunde man tänka sig att få saker fångar intresse och väcker fördömelse lika starkt som det att någon säger en sak men gör en annan. För att undersöka lönsamheten av skenhelighet använde jag ultimatumspelet. I detta spel skall försöksperson A dela en summa pengar mellan sig själva och försöksperson B. Men om försöksperson B sedan säger nej till fördelningen får varken A eller B någonting. Försöksperson A kan alltså fördela pengarna hur hon vill, men försöksperson B har nu möjlighet att säga nej – d.v.s. avstå från pengarna och ge spelare A en näsbränna.

I Ultimatum spelet har jag gett person A möjlighet att fördela 10€ antingen så att hon själva får 9€ och spelare B får 1€, eller så att båda parterna får 5€. Spelare A kan fatta beslutet direkt, eller hon kan, precis som i diktatorspelet, använda en slant. Spelare B har alltså möjlighet att förkasta förslaget, och då får varken A eller B några pengar. I Ultimatum spelet var det få spelare som vågade direkt föreslå fördelningen 9/1. De flesta valde nog denna fördelning, men de angav att det var slanten som avgjorde fördelningen. Det som var mest överraskande var att spelare B tackade nej till 9/1 fördelningen ifall spelare A angav att han valde den direkt, men att spelare B accepterade denna fördelning ifall spelare A påstod att det var slanten som avgjorde. Slanten erbjöd alltså spelare A en möjlighet

att undvika det straff hon i vanliga fall skulle ha fått för att föreslå den ojämlika fördelningen. Vår blåögdhet gör alltså skenhelighet till en lönsam strategi.

Ovan beskrivna experimenten med diktator och ultimatum spelen är bara exempel på den forskning kring skenhelighet i vilken jag tillämpat metoder hämtade från spelteori. Min mera allmänna poäng är att denna typ av experiment erbjuder en bra möjlighet att forska i skenheligt beteende. Två positiva sidor med dessa experiment är (1) att man inte behöver försöka bedra försökspersonerna, och (2) pengarna försökspersonerna beslutar om är riktiga, vilket man kan argumentera att anknyter beteende i experimenten till världen utanför laboratoriet (Levitt & List, 2007).

5. Sammanfattning.

Den kanske för tillfället ledande forskaren inom moralpsykologi, Jonathan Haidt (2012), har föreslagit att all socialpsykologi egentligen är moralpsykologi. Detta är nog en överdrift. Men det verkar uppenbart att socialpsykologin till stor del fokuserar på att avslöja andra drivkrafter till beteende än de motiv som människor själva anger. Eftersom det dessutom till socialpsykologins människobild hör att människor lägger stor vikt vid det intryck de gör på andra, kunde man tänka sig att forskning beträffande skenhelighet skulle kunna få en ännu mera central roll inom socialpsykologin – utvecklas till ett lika stort tema som t.ex. konformitet eller makt. Jag hoppas att genom att introducera nya metoder till detta fält kunna inspirera mera forskning kring skenhelighet.

Källor

Bateson, M., Nettle, D., & Roberts, G. (2006). Cues of being watched enhance cooperation in a real-world setting. *Biology Letters*, *2*, 412–414.

Batson, C. D., Kobrynowicz, D., Dinnerstein, J. L., Kampf, H. C., & Wilson, D. W. (1997). In a very different voice: Unmasking moral hypocrisy. *Journal of Personality and Social Psychology*, *72*, 1335–1348.

Batson, C. D., Thompson, E. R., & Chen, H. (2002). Moral hypocrisy: Addressing some alternatives. *Journal of Personality and Social Psychology*, *83*, 330–339.

Batson, C. D., Thompson, E. R., Seufferling, G., Whitney, H., & Strongman, J. (1999). Moral hypocrisy: Appearing moral to oneself without being so. *Journal of Personality and Social Psychology*, *77*, 525–537.

Baumeister, R. F., Vohs, K. D., & Funder, D. C. (2007). Psychology as the science of self-reports and finger movements: Or, whatever happened to actual behavior? *Perspectives on Psychological Science*, *2*, 396–403.

Bekkers, R., & Wiepking, P. (2011). A literature review of empirical studies of philanthropy: Eight mechanisms that drive charitable giving. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, *40*, 924–973.

Griskevicius, V., Tybur, J. M., & Van den Bergh, B. (2010). Going green to be seen: status, reputation, and conspicuous conservation. *Journal of personality and social psychology*, *98*, 392-404.

Haidt, J. (2012). *The righteous mind: Why good people are divided by politics and religion*. New York, NY: Paragon.

Hertwig, R., & Ortmann, A. (2001). Experimental practices in economics: A methodological challenge for psychologists? *Behavioral and Brain Sciences*, *24*, 383–451.

Jordan, A. H., & Monin, B. (2008). From sucker to saint: Moralization in response to self-threat. *Psychological Science*, *19*, 683-689.

Kruger, J., & Gilovich, T. (2004). Actions, intentions, and self-assessment: The road to self-enhancement is paved with good intentions. *Personality and Social Psychology Bulletin*, *30*, 328-339.

Levitt, S. D., & List, J. (2007). What do laboratory experiments measuring social preferences reveal about the real world? *The Journal of Economic Perspectives*, *21*, 153-174.

Monin, B. (2007). Holier than me? Threatening social comparison in the moral domain. *International Review of Social Psychology*, *20*, 53-68.

Valdesolo, P., & DeSteno, D. A. (2007). Moral hypocrisy: Social groups and the flexibility of virtue. *Psychological Science, 18*, 689-690.

Zimbardo, P. G. (2007). *The Lucifer effect: Understanding how good people turn evil*. New York: Random House.

SSKH Notat 1998

SSKH Reports and Discussion Papers 1998

1/98

Åsa Rosengren och Gunborg Jakobsson

Äldreomsorgen i Norden – med exempel från Herlev, Jakobstad, Sandefjord och Stockholm. Nordiska modellkommunprojektet NOVA.

2/98

Gunborg Jakobsson och Åsa Rosengren

Kartläggning av äldreomsorgen i fem nordiska kommuner. Herlev, Akureyri, Jakobstad, Sandefjord och Katarina-Sofia socialdistrikt, Stockholm. Nordiska modellkommunprojektet NOVA.

3/98

Susanne Jungerstam-Mulders

Extreme Right-wing Parties: Ideological, Protest or Racist Parties.

4/98

Kjell Andersson

Näringsutvecklingen i sydvästra Finlands skärgård 1985–1995. Tolv kommuner i ljuset av offentlig statistik.

5/98

Elina Vuola

Between the State and the Church – Nicaraguan Women's Reproductive Rights and the Promotion of Human Rights in the Finnish Development Cooperation.

6/98

Jouni Pirttijärvi

Indigenous Peoples and Development in Latin America.

7/98

Liisa Laakso, Iina Soiri and Zenebework Tadesse with Konjit Fekade

In Search of Democratic Opposition Constraints and Possibilities for Donors' Support in Namibia and Ethiopia.

SSKH Notat 1999

SSKH Reports and Discussion Papers 1999

1/99

Mika Helander

Publications on Ethnic Relations in Finland 1991–1996.

2/99

Leo Granberg, Erland Eklund and Kjell Andersson

Rural Innovation and Environment: New Development Paths in the Finnish Countryside?

3/99

Åtta studier i nya och gamla mediemarknader.

Arbetsrapport från kursen i medieekonomi vid Svenska social- och kommunalhögskolan vid Helsingfors universitet våren 1999.

4/99

Viveca Ramstedt-Silén

Riksdagsutskott eller kvinnoförening? Det kvinnliga nätverket i Finlands riksdag.

SSKH Notat 2000

SSKH Reports and Discussion Papers 2000

1/2000

Silka Koskimies

Experiences of Ethnic and Racial Discrimination in Finland. A presentation of NEON material, 1998-1999.

2/2000

Helena Blomberg & Christian Kroll

The Support For The Scandinavian Model In A Time Of Cuts:
Attitudes In Finland

3/2000

René Lindqvist, ohjaaja Ullamaija Kivikuru

Mainonta Suomen kansallisilla kaupallisilla tv-kanavilla verrattuna lakiin televisio- ja radiotoiminnasta

4/2000

Mikael Blomberg

På kurs: vem, vad, var och varför? Svenskt kursdeltagande och önskemål om verksamhetens inriktning vid huvudstadsregionens vuxenutbildningsinstitut.

5/2000

Kjell Andersson, Erland Eklund & Leo Granberg

Turism, naturutnyttjande och innovationer i tre kommuner: en fältstudierapport

6/2000

Matti Similä

Migrants and Ethnic Minorities on the Margins: Report for Finland (MEMM-report to CEMES)

7/2000

Kim O.K. Zilliacus

Setting up a Nordic/Australasian Comparative Design: Similarities and Differences Revisited

SSKH Notat 2001

SSKH Reports and Discussion Papers 2001

1/2001

Kim O.K. Zilliacus

An Introduction to Political Culture as a Basis for Opinion Formation

2/2001

Kim O.K. Zilliacus

Electoral Fortunes and Dilemmas: The Development of the Green and the Left-Wing Alliance

3/2001

Kim O.K. Zilliacus

Modern vs. Postmodern Politics: Theoretical Perspectives

4/2001

Kim O.K. Zilliacus & Niilo Kauppi

Postmodern Politics and New Communication Technologies: A Theoretical Framework

Social work in Europe: Challenging Racism

A Documentation of a Pilot Training Course within the Leonardo da Vinci Project "Developing a Common European Framework for Anti-Racist and Anti-Oppressive Practice for the Social Professions" at the Swedish School of Social Science, University of Helsinki, 29-31 March 2000

6/2001

Ilse Julkunen

Social and Material Deprivation among Unemployed Youth in Northern Europe

7/2001

Christian Kroll & Helena Blomberg

Different levels of policy change: A comparison of the public discussion on social security in Sweden and Finland.

8/2001

Helena Blomberg & Christian Kroll

Kommunerna och välfärdsopinionen – Attitydutvecklingen bland befolkning och kommunala eliter beträffande välfärdstjänsterna under 90-talet.

9/2001

Christian Kroll & Helena Blomberg

Förändringar i synen på arbete och arbetslöshet i Finland och Sverige under 1990-talet.

SSKH Notat 2002

SSKH Reports and Discussion Papers 2002

1/2002

Eini Pihlajamäki, Mirjam Kalland & Gun Andersson

Det finlandssvenska kompetenscentret inom det sociala området.

Verksamhetsplan 2002.

Rapport över en planeringsprocess åren 2000–2001.

2/2002

Forskningsrapport: Forskningsmetodik 2 hösten 2001.

En mångsidig public service-kanal

FSTs digitala program två månader efter kanalstarten.

3/2002

Kaj Björni, Erland Eklund, Stefan Sjöblom & Charlotta von Troil

Regionala strukturer och regionalpolitik – den finlandssvenska problematiken

SSKH Notat 2003

SSKH Reports and Discussion Papers 2003

1/2003

Utvärderingen av utbildningen och examina vid Helsingfors universitet:

Svenska social- och kommunalhögskolans rapport

2/2003

Jan Sundberg, Stefan Sjöblom och Ingemar Wörlund

Välfärd och lokal demokrati i Sverige under 60 år – inledning till ett forskningsprojekt

SSKH Notat 2004

SSKH Reports and Discussion Papers 2004

1/2004

Socialt arbete och samhällsengagemang – diskurser och lokala praktiker

20 Nordiska Socialhögskolekonferens 16-18.8.2003

Konferensrapport

2/2004

Susanna Björkell

Natura 2000 i Rekijokidalen – en konfrontation mellan lokalt kulturellt och regionalt drivet naturskydd

3/2004

Veronica Korhonen

Konflikten kring implementeringen av Natura 2000 i Finland – en konflikt mellan olika kunskapssystem samt mötesplatsernas betydelse vid skapandet av tillit

4/2004

Lynn Bonney

EU:s implementering av Natura 2000 – interaktionen mellan EU och den finländska nationella nivån

SSKH Notat 2005

SSKH Reports and Discussion Papers 2005

1/2005

Elianne Riska

Arbete och hälsa: Två centrala värden i samhället

2/2005

Bettina Lindblom och Anna Henning

Ett steg i taget – guide för vetenskapligt skrivande

3/2005

Tom Moring & Johanna Lindfors (red.)

Valmaskinen och väljaren

En studie av hur valmaskinerna användes inför EU-valet 2004

4/2005

Heidi Orava

Rapportering av tsunamikatastrofen i finlandssvensk radio och TV

5/2005

Jenni von Frenckell

Tsunamins framfart i fem finlandssvenska dagstidningar

6/2005

Tom R. Burns

Institutionell diskriminering: Makt, kultur och kontroll över invandrares livsvillkor

7/2005

Dan Koivulaakso

The future and changing economies of rural areas

Projekt Report D18 of RURBAN, Minutes meeting study areas

8/2005

Ville Klemets

Den samhällsvetenskapliga miljöundervisningen vid RHH-högskolorna 2005-2006 samt förslag till framtida koordinering och utveckling av verksamheten

9/2005

Helena Blomberg & Christian Kroll

Integration genom arbete? Perspektiv på arbetslöshet, invandring och arbetsmarknad i Sverige och Finland.

10/2005
Christian Kroll (red.)
En nordisk modell i socialt arbete?

11/2005
Nora Brandt
Socialpedagogisk hästverksamhet
En diskursiv studie i verksamhetens organiseringsprocess

SSKH Notat 2006

SSKH Reports and Discussion Papers 2006

1/2006
Erland Eklund, Kjell Andersson, Nora Brandt, Stefan Sjöblom, Elianne Riska
Den nya hästhushållningen, brukargrupper och markanvändning – en utmaning för deltagande planering
Forskningsplan

2/2006
Sebastian Gripenberg
En kvalitativ utvärdering av INTERREG IIIA/Skärgården 2000-2006

3/2006
Erland Eklund, Kjell Andersson, Nora Brandt, Stefan Sjöblom & Elianne Riska
The new equine industry, Stakeholders and land use planning
- a challenge for participatory planning

SSKH Notat 2007

SSKH Reports and Discussion Papers 2007

1/2007
Nora Brandt och Erland Eklund
Häst – människa – samhälle: om den nya hästhushållningens utveckling i Finland

2/2007
Helena Blomberg and Christian Kroll
Different rights and duties regarding welfare services: a focus on the municipal level

SSKH Notat 2008

SSKH Reports and Discussion Papers 2008

1/2008
Ulrika Långstedt
Förändringar i en traditionsbunden miljö? Om den nya hästnäringen och konsumtionslandsbygden i ljustet av "parabler" och "skript" bland jordbrukare och markägare

SSKH Notat 2009

SSKH Reports and Discussion Papers 2009

1/2009
Arbetsrelaterad invandring
i finlandssvensk dagspress
Marina Lassenius

SSKH Notat 2010

SSKH Reports and Discussion Papers 2010

1/2010

Ett steg i taget – guide för vetenskapligt skrivande (uppdatering av SSKH Notat 2/2005)

Bettina Lindblom och Anna Henning

2/2010

Media ja valta kansalaisten silmin

Kari Karppinen, Johanna Jääsaari & Ullamaija Kivikuru

3/2010

Lagging behind or leader in local democracy?

Kjell Andersson och Imre Kovách

SSKH Notat 2012

SSKH Reports and Discussion Papers 2012

1/2012

Resande teorier kring journalistik - prof. Ullamaija Kivikurus avskedsföreläsning 23.9.2010

Ullamaija Kivikuru

SSKH Notat 2014

SSKH Reports and Discussion Papers 2014

1/2014

Ett livskraftigt medielandskap på svenska i Finland

Redaktör: Tom Moring

2/2014

Bildningsförvaltningen och skolan: Rekommendationer för en fungerande svensk bildningsförvaltning

Cecilia Böhme, Henrik Hägglund & Stefan Sjöblom

SSKH Notat 2014

SSKH Reports and Discussion Papers 2014

1/2015

Familj, fostran, anknytning och utbildning – trender i tiden

Airi Hautamäki – avskedsföreläsning 18.9.2014

2/2015

Hälsa och samhälle – Ett fyrtioårs perspektiv

Elianne Riska – avskedsföreläsning 26.11.2014

3/2015

Skenhelighet

Jan-Erik Lönnqvist – installationsföreläsning 3.12.2014

Forskningen vid högskolan

Soc&koms sex huvudämnen journalistik, rättsvetenskap, sociologi, socialpsykologi och psykologi, socialt arbete samt statskunskap ligger till grund för forskningen vid högskolan.

Forskningen sker dels inom fyra tematiska områden:

- Journalistik
- Välfärd och samhällsservice
- Utveckling och socialisation
- Hälsa och samhälle

och dels inom två tvärvetenskapliga forskningscenter:

CEREN – Centret för forskning om etniska relationer och nationalism

FO-RUM – Förvaltning, organisation, regional utveckling och miljö

För mer information om forskningen vid Soc&kom gå till

<http://sockom.helsinki.fi/fiss>

ISBN 978-952-10-8835-3 (PDF)

ISSN-L 1457-1250

ISSN 1798-6966 (Online)

SVENSKA SOCIAL- OCH KOMMUNALHÖGSKOLAN VID HELSINGFORS UNIVERSITET
SWEDISH SCHOOL OF SOCIAL SCIENCE, UNIVERSITY OF HELSINKI